

A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A LETT KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN, RIGÁBAN, 2004. MÁJUS 14-ÉN ALÁÍRT EGYEZMÉNY EGYBESZERKESZTETT SZÖVEGE

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyar Köztársaság és a Lett Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén, Rigában, 2004. május 14-én aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához a Magyarország és a Lett Köztársaság által 2017. június 7-én aláírt, az adóalap-erőzítő és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezmény (a továbbiakban: MLI) alkalmazására vonatkozó egybeszerkesztett szöveget.

A jelen dokumentum a Magyarország által a letéteményeshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és a Lett Köztársaság által a letéteményeshez 2021. április 20-án benyújtott összevont MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására.

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezéseivel együtt alkalmazandóak szövegdobozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezései mellett. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdobozok az OECD Modellegyezmény rendelkezéseinek megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az Egyezmény terminológiájának megfelelően módosításra kerültek annak érdekében, hogy azok összhangba kerüljenek egymással, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatóságok” és „Szerződő Államok”) megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek értelmezését. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, annak nem célja a lényegi rendelkezések módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhasználathoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI e rendelkezései már hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letéteményeshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letéteményes (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letéteményeshez, melyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg a Lett Köztársaság részéről 2019. október 29. napján került sor.

Az MLI-rendelkezők hatályba lépése

Az MLI az Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adónemet érint (forrásadók vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és a Lett Köztársaság hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs okmány letétbe helyezésének, elfogadásának vagy jóváhagyásának időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, a Lett Köztársaság esetében pedig 2019. október 29. és 2021. április 20. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma Magyarország esetében 2021. július 1. napja, a Lett Köztársaság esetében pedig 2020. február 1. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Eltérő rendelkezés hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében a következő időpontoktól válnak alkalmazhatóvá:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont forrásadók tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően következik be;
- ii. minden egyéb kivetett adó tekintetében, azon adózási időszakra, amely 2022. január első napján vagy azt követően következik be.

EGYEZMÉNY A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A LETT KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság és a Lett Köztársaság,
attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyonadók területén,

Az Egyezmény preambulumszövege tartalmazza az alábbi, az MLI 6. cikk 1. bekezdését:

AZ MLI 6. CIKKE – A JELEN EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓEGYEZMÉNY RENDELTETÉSE

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztül adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetlenül részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekben).

megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

1. Az Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, amelyeket a beszedés módjára való tekintet nélkül az egyik Szerződő Állam vagy helyi hatóságai vetnek ki.

2. Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy teljes vagyon, illetve a jövedelem vagy vagyon részei után vetnek ki, ideértve az ingó vagy az ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

a) Lettországbán:

(i) a vállalkozási nyereségadó (uznemumu ienakuma nodoklis),

(ii) a személyi jövedelemadó (iedzivotaju ienakuma nodoklis),

(iii) az ingatlan vagyonadó (nekustama ipasuma nodoklis)

(a továbbiakban: „lett adó”);

b) Magyarországon:

(i) a személyi jövedelemadó,

(ii) a társasági adó,

(iii) az osztalékadó,

(iv) a telekadó,

(v) az építményadó

(a továbbiakban: „magyar adó”).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott lényeges változtatásokról.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „Lettország” kifejezés jelenti a Lett Köztársaságot és földrajzi értelemben használva jelenti a Lett Köztársaság területét és a Lett Köztársaság parti tengere mentén fekvő bármely más területet, melyek felett Lettország törvényeivel és a nemzetközi joggal összhangban, Lettország jogai a tengerfenékre és altalajára és azok természeti kincseire vonatkozóan gyakorolhatók;

b) a „Magyarország” kifejezés földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;

c) a „Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Magyarországot vagy Lettországot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;

d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

e) a „társaság” kifejezés jogi személyeket vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintendők;

f) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;

g) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételel végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy a légi járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

h) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőket jelenti:

(i) Lettországbán a pénzügyminisztériumot vagy meghatalmazott képviselőjét,

(ii) Magyarországon a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;

i) az „állampolgár” kifejezés a következőket jelenti:

(i) minden olyan természetes személyt, aki az egyik Szerződő Államban állampolgársággal rendelkezik,

(ii) minden olyan jogi személyt, társulást vagy egyesülést, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályban lévő jogszabályokból nyeri.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő bármikori alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, olyan jelentésük van, mint amit ennek az Államnak a jogszabályaiban jelentenek, adott időpontban, azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer, az ezen Állam adójogszabályai szerinti értelmezés az irányadó az Állam egyéb jogszabályaiban található értelmezéssel szemben.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzésének helye vagy bármilyen más hasonló ismérv alapján adóköteles és szintén magába foglalja ezt az Államot és annak helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magába azokat a személyeket, akik ebben az Államban kizárólag az ebben az Államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy vagyon alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van létérdekeinek a központja vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye vagy egyikben sincs, csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem magánszemély mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, a Szerződő Államok illetékes hatóságai megkísérik a kérdést kölcsönös egyetértéssel rendezni és meghatározni az Egyezmény alkalmazásának módját az ilyen személyekre. Ilyen megállapodás hiányában, az ilyen személy nem tekinthető egyik Szerződő Államban sem illetőséggel bírónak az Egyezmény által nyújtott kedvezmények tekintetében.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészen vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magába foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét;

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyártelepet,

e) a műhelyt, és

f) a bányát, az olaj- és a földgázkutat, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. a) Az építési terület, az építkezési vagy szerelési munkálatok csak akkor képeznek telephelyet, ha az hat hónapnál tovább tart;

b) az egyik szerződő Államban, a part melletti vízben, ebben az Államban fekvő tengerfenék és altalaj és azok természeti kincseinek feltárásával vagy kiaknázásával kapcsolatban kifejtett tevékenységet ebben az Államban lévő telephely útján kifejtettnek kell tekinteni, ha az ilyen tevékenységeket bármely tizenkét hónapos időtartamon belül egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 30 napot meghaladóan végzik.

4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephely”-nek:

a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy leszállítása céljára;

b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljára;

c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) állandó üzleti hely fenntartása, kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az a)-e) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezései alkalmazandók - egy vállalkozás érdekében tevékenykedik, és felhatalmazása van, amellyel rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében az egyik Szerződő Államban szerződéseket kössön, akkor úgy tekintendő, hogy ennek a vállalkozásnak telephelye van ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyeket ez a személy a vállalkozás érdekében végez, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége azokra a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert üzleti tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendszeres üzleti tevékenységük keretében járnak el. Azonban, ha egy ilyen képviselő tevékenységét egészen vagy majdnem egészen ennek a vállalkozásnak az érdekében fejt ki és ha a feltételek a képviselő és a vállalkozás között kereskedelmi vagy pénzügyi viszonyukban eltérnek attól, mint amiben független személyek megállapodnának, az ilyen képviselő nem tekintendő független képviselőnek ezen bekezdés jelentésében. Ebben az esetben az 5. bekezdés rendelkezései alkalmazandók.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) élvez, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az „ingatlan vagyom” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyom fekszik.

Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyom tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket és az állatállományt, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, bármely vételi jogot vagy hasonló jogot az ingatlan vagyom tekintetében, az ingatlan vagyom hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot a tengerfenék és altalaj és azok természeti erőforrásainak feltárásával vagy kiaknázásával kitermelendő vagyontárgyakhoz való jogot is, beleértve az ilyen vagyontárgyakban vagy azok hasznában való érdekeltségre vonatkozó jogokat. Hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyomnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései az ingatlan vagyom közvetlen használatából, bérbeadásából vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.

4. Ha a részvény vagy más, társaságban szerzett tulajdonjog feljogosítja az ilyen részvényt vagy tulajdonost, hogy a társaság ingatlan vagyomát hasznosítsa, a közvetlen használatból, bérbeadásból vagy az ilyen jog bármilyen más hasznosításából származó jövedelem abban a Szerződő Államban adózható, amelyben az ingatlan fekszik.

5. Az 1., 3. és 4. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyomból származó jövedelemre és az önálló tevékenység gyakorlására szolgáló ingatlan vagyomból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik Államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol. A Szerződő Állam által levonni engedett költségek csak azokat a költségeket foglalják magukba, amelyek ennek az Államnak a belső joga alapján levonhatók.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részek közötti arányos megosztása alapján szokásos megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknél a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége, amely hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származik, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származó nyereségre is.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen Állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá - és adóztat meg ennek megfelelően -, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik Államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett Állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik Állam megfelelően kiigazíthatja, ha ezt indokoltan tartja, az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is megadóztatható, ha azonban az osztalék hasznahúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5%-át, ha a hasznahúzó egy olyan társaság, amely az osztalékot fizető társaság tőkéjében legalább 25%-os közvetlen részesedéssel bír;

b) az osztalék bruttó összegének 10%-át minden más esetben.

E bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, társasági jogokból vagy más, nyereségből való részesedést biztosító jogokból - kivéve a hitelköveteléseket - származó jövedelmet, valamint olyan jövedelmet jelent, amelyet annak az Államnak a jogszabályai szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznahúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy önálló tevékenységet végez ebben a másik Államban egy ott lévő állandó bázis segítségével, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyenkor az esettől függően a 7. vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Azonban az ilyen kamat megadóztatható abban a Szerződő Államban is, amelyben keletkezik és összhangban ennek az Államnak a törvényeivel, de ha a kamat hasznahúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az adó mértéke nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10%-át.

3. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdés rendelkezéseire,

a) a Lettországból keletkező kamat csak Magyarországon adóztatható, ha a kamatot az alábbiaknak fizetik:

(i) a Magyar Köztársaságnak vagy helyi hatóságának vagy a Magyar Köztársaság Kormányának,

(ii) a Magyar Nemzeti Banknak,

(iii) a Magyar Export-Import Bank Rt.-nek,

(iv) a Magyar Export Hitel Biztosító Rt.-nek,

(v) bármely Magyarországon alapított szervezetnek, amely hasonló természetű, mint az (iii) és (iv) alpontokban hivatkozott szervek (a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyeztetéssel határozzák meg, hogy ilyen szervezetek hasonlóak-e);

b) a Magyarországon keletkező kamat csak Lettországon adóztatható, ha a kamatot az alábbiaknak fizetik:

(i) a Lett Köztársaságnak vagy helyi hatóságának vagy a Lett Köztársaság Kormányának,

(ii) Lettország Bankjának,

(iii) bármely Lettorszáiban alapított szervezetnek, amely hasonló természetű, mint az a) (iii) és (iv) alpontokban hivatkozott szervek (a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyeztetéssel határozzák meg, hogy ilyen szervezetek hasonlóak-e);

c) az egyik Szerződő Államban keletkező, az a) vagy b) alpontban említett vagy hivatkozott bármely szerv által garantált vagy biztosított kölcsön utáni kamat, amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, aki a kamat hasznosítója, csak ebben a másik Államban adóztatható;

d) az egyik Szerződő Államban keletkező kamat csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha:

(i) a kedvezményezett ebben a másik Államban belföldi illetőségű, és

(ii) az ilyen kedvezményezett ennek a másik Államnak a vállalkozása és a kamat hasznosítója, és

(iii) a kamatot e vállalkozás által bármilyen árunak vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelésnek az elsőként említett Állam vállalkozásának hitelbe történt eladásából származó tartozásra tekintettel fizetik, kivéve amikor az eladás vagy a tartozás kapcsolt személyek közötti.

4. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta hitelkövetelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekhez vagy adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat, valamint azt a jövedelmet, amely ugyanolyan adózási elbánás alá esik, mint a pénzkölcsönből származó jövedelem, annak az Államnak a jogszabályai szerint, ahol a jövedelem keletkezik. Azonban, a „kamat” kifejezésbe nem tartozik bele a 10. Cikkkel kapcsolatos jövedelem. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni bírságok nem tekintendők kamatnak.

5. Az 1., 2. és 3. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznosítója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy önálló tevékenységet folytat ebben a másik Államban egy ott lévő állandó bázis segítségével, és a hitelkövetelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyenkor az esettől függően a 7. vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

6. A kamatot az egyik Szerződő Államban keletkezőnek kell tekinteni, ha a kifizető ebben az Államban belföldi illetőségű személy. Mindazonáltal, ha a kamatot fizető személynek, akár belföldi illetőségű valamely Szerződő Államban, akár nem, van az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa, amellyel kapcsolatban az adósság, melynek alapján a kamatot fizetik, felmerült és ezt a kamatterhet az a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor a kamatot abban a Szerződő Államban keletkezőnek kell tekinteni, melyben a telephely vagy állandó bázis található.

7. Ha a kamatot fizető személy és a kamat hasznosítója vagy kettejük és egy harmadik személy között különleges kapcsolat áll fenn, és emiatt a kamat összege ahhoz a hitelköveteléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat hasznosítója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ilyen esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek figyelembevételével.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek hasznosítója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik Szerződő Államban adóztatható¹.

2.²

3. cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, ideértve a filmalkotást, szerzői jogának, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, vagy titkos formulának vagy eljárásnak hasznosításáért vagy hasznosítási jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak.³

¹ Módosítva a Jegyzőkönyv 3. bekezdésének értelmében, a 21.1421-as számú 2020. január 16. napján kelt, a Lett Köztársaság Külügyminisztere által kiadott Szóbeli Jegyzékével összhangban.

² Módosítva a Jegyzőkönyv 3. bekezdésének értelmében, a 21.1421-as számú 2020. január 16. napján kelt, a Lett Köztársaság Külügyminisztere által kiadott Szóbeli Jegyzékével összhangban.

³ Módosítva a Jegyzőkönyv 3. bekezdésének értelmében, a 21.1421-as számú 2020. január 16. napján kelt, a Lett Köztársaság Külügyminisztere által kiadott Szóbeli Jegyzékével összhangban.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy önálló tevékenységet végez ebben a másik Államban egy ott lévő bázis segítségével, és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyenkor az esettől függően a 7. vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. Jogdíj akkor tekintendő a Szerződő Államban keletkezőnek, ha a kifizető ebben a Szerződő Államban belföldi illetőségű. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a jogdíj fizetésére vonatkozó kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, úgy az ilyen jogdíj abban az Államban keletkezőnek tekintendő, amelyben a telephely vagy állandó bázis van.

6. Ha a jogdíjat fizető személy és a jogdíj haszonhúzója, vagy kettejük és egy harmadik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn, és emiatt a jogdíj összege, azon használathoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető és a jogdíj haszonhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ilyen esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek figyelembevételével.

13. Cikk

Vagyon elidegenítéséből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. Cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége vagy részvényei egy társaságban, melynek tőkéje főként ilyen vagyonból áll, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az a nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának része, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy önálló tevékenység végzése céljára a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből vagy egy ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik Államban.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek vagy az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyeresége csak ebben az Államban adóztatható.

4. Az 1., 2. és 3. bekezdésekben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Önálló tevékenység

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű magánszemély szabad foglalkozásból vagy más önálló tevékenységből származó jövedelme csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a személynek tevékenysége kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázis áll rendelkezésére. Amennyiben ilyen állandó bázissal rendelkezik, a jövedelem megadóztatható ebben a másik Államban, de csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó bázisnak tudható be. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű magánszemély a másik Szerződő Államban egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot tartózkodik az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, úgy tekintendő, mint akinek rendszeresen állandó bázis áll rendelkezésére a másik Szerződő Államban és az a jövedelem, amely ebben, másik Államban végzett tevékenységből származik, beszámítandó ennek az állandó bázisnak.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, jogászok, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló tevékenység

1. A 16., 18., 19. és 20. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló tevékenységért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a tevékenységet a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a tevékenységet ott végzik, úgy az ezért kapott térítés megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló tevékenységre tekintettel kap, csak az elsőként említett Államban adóztatható, ha a következő feltételek mindegyike együttesen teljesül:

a) a kedvezményezett a másik Államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és

b) a díjazást olyan munkaadó fizeti vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban, és

c) a díjazást nem a munkaadónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett nem önálló tevékenységért járó díjazás ebben a Szerződő Államban adóztatható.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy bármely más hasonló szervének tagja, megadóztatható ebben a másik Államban.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, színpadi, film-, rádiós, televíziós vagy zeneművészként, sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem magánál az előadóművésznél vagy a sportolónál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló a tevékenységét kifejti.

3. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem vonatkoznak arra a jövedelemre, amely egy előadóművész vagy sportoló egyik Szerződő Államban végzett tevékenységéből származik, ha az ebben az Államban tett látogatását teljes egészében vagy nagyrészen az egyik vagy mindkét Szerződő Államnak vagy helyi hatóságának közalapja támogatja. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő államban adóztatható, amelyben az előadóművész vagy a sportoló belföldi illetőségű.

18. Cikk

Nyugdíjak

1. A 19. Cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a kifizetett nyugdíj és egyéb juttatás, akár folyamatos akár egy összegben fizetett térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam társadalombiztosítási törvényei alapján utaltak ki, csak ebben az Államban adóztatható.

19. Cikk

Közszolgálat

1. a) Fizetések, bérek és más, nem nyugdíj jellegű díjazások, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy helyi hatósága fizet magánszemélynek, az ezen Államnak vagy helyi hatóságának teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztathatók.

b) Ezen fizetések, bérek és más hasonló jellegű díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot abban az Államban teljesítették, és a magánszemély abban az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

(i) ennek az Államnak az állampolgára, vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban belföldi illetőségű személlyé.

2. a) Minden olyan nyugdíj, amely az egyik Szerződő Állam vagy helyi hatósága által vagy az általuk létesített alapokból kerül kifizetésre egy magánszemély részére az ezen Államnak vagy hatóságának teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Ez a nyugdíj azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a magánszemély ebben a másik Államban belföldi illetőségű, és ennek a másik Államnak az állampolgára.

3. A 15., 16., 17. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az olyan bérekre, fizetésekre és más hasonló díjazásra és nyugdíjakra, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetnek ki.

20. Cikk

Tanulók, tanárok és kutatók

1. Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanulók, ipari tanulók vagy gyakornokok kapnak ellátásukra, tanulmányi vagy képzési célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett Államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az Államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az Államon kívüli forrásokból származnak.

2. Az a természetes személy aki abból a célból utazik az egyik Szerződő Államba, hogy tanítson vagy kutasson egyetemen, főiskolán vagy egyéb elismert felsőoktatási intézményben ebben a Szerződő Államban, és aki közvetlenül az elutazása előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőséggel bír vagy bírt, adómentességet élvez az elsőként említett Államban az ilyen tanításért vagy kutatásért kapott díjazás tekintetében, az ebbe a Szerződő Államba ilyen célból tett első utazásának időpontjától számított két évet meg nem haladó időszakban.

3. A 2. bekezdés rendelkezései nem vonatkoznak a kutatásból vagy tanításból származó jövedelemre ha az ilyen kutatás vagy tanítás nem a közérdeket, hanem elsősorban meghatározott személy vagy személyek magánhasznát szolgálja.

21. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyt haszonhúzóként megillető jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol keletkeznek is, csak ebben az Államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem terjednek ki a 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, amennyiben az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amelynek alapján a jövedelmet

kifizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyenkor az esettől függően a 7. vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

3. Ha az 1. bekezdésben említett személy és egy más személy vagy kettőjük és egy harmadik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt az 1. bekezdésben említett jövedelem összege meghaladja azt az összeget, amelyben ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ilyen esetben a jövedelem többletösszege mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek figyelembevételével.

22. Cikk

Vagyon

1. A 6. Cikkben említett olyan ingatlan vagyonban megtestesülő vagyon, melynek tulajdonosa az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, és amely a másik Szerződő Államban fekszik, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyon részét képező ingó vagyon, vagy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás céljára rendelkezésre álló állandó bázishoz tartozó ingó vagyon ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból és légi járművekből és az ilyen hajók és légi járművek üzemeltetéséhez szükséges ingóságokból álló vagyon csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vagyonának minden egyéb eleme csak ebben az Államban adóztatható.

23. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

1. A kettős adóztatást Lettországból belföldi illetőségű személy esetében a következőképpen kell elkerülni:

a) Amennyiben a Lettországból belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet vagy vagyont élvez, amely az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban, Magyarországon adóztatható, kivéve ha kedvezőbb elbánást biztosít hazai joga, Lettország megengedi:

(i) az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon megfizetett jövedelemadóval,

(ii) az ilyen belföldi illetőségű személy vagyonát terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon megfizetett, vagyont terhelő adóval.

Az így levont összeg mindazonáltal nem haladhatja meg egyik esetben sem a levonás előtt Lettországból számított jövedelemadónak, illetve vagyont terhelő adónak azt a részét, amely a Magyarországon adóztatható jövedelemre, illetve vagyona esik.

b) Az a) alpont alkalmazásában, ha egy Lettországból belföldi illetőségű társaság osztalékot kap egy Magyarországon belföldi illetőségű társaságtól, amelyben legalább 10%-os teljes szavazati jogot biztosító részesedése van, a Magyarországon megfizetett adó nemcsak az osztalékadót foglalja magába, hanem a társaság nyeresége után megfizetett adó megfelelő részét is, amelyből az osztalékot fizették.

2. A kettős adóztatást Magyarországon belföldi illetőségű személy esetében a következőképpen kell elkerülni:

a) Amennyiben egy Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban, Lettországból adóztatható, Magyarország a b) és c) alpont rendelkezéseinek fenntartásával, mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adóztatás alól.

b) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemrészeket élvez, amelyek a 10., 11. és 12. Cikk rendelkezéseivel összhangban Lettországból adóztathatók, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Lettországból megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Lettországból származó ilyen jövedelemrészekre esik.

c) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezésével összhangban a Magyarországon belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem vagy vagyon mentesül az adó alól Magyarországon, Magyarország mindazonáltal az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

24. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vehetők a másik Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Állam állampolgárai hasonló körülmények között, különös tekintettel a lakóhelyre, alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, az 1. Cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye nem adóztatható kedvezőtlenebbül ebben a másik Szerződő Államban, mint e másik Szerződő Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásai. Ez a rendelkezés nem értelmezendő oly módon, mintha az egyik Szerződő Állam köteles lenne a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára polgári jogállásuk vagy családi kötelezettségeik alapján bármilyen olyan személyi kedvezményt, mentességet vagy levonást biztosítani az adózás területén, mint amilyeneket a saját területén belföldi illetőségű személyek számára biztosít.

3. Azt az esetet kivéve, amikor a 9. Cikk 1. bekezdésének, a 11. Cikk 7. bekezdésének vagy a 12. Cikk 6. bekezdésének rendelkezései nyernek alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat, jogdíj és más költség az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha ezeket az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személynek fizették volna. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személlyel szemben fennálló tartozásai ugyanolyan feltételek mellett levonhatók e vállalkozás adóztatható vagyonának megállapításánál, mintha ezek a tartozások az először említett Államban illetőséggel bíró személlyel szemben álltak volna fenn.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vehetők az elsőként említett Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. Tekintet nélkül a 2. Cikk rendelkezéseire, e cikk rendelkezései bármilyen fajtájú és elnevezésű adóra alkalmazandók.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedése olyan adózást eredményez vagy fog eredményezni számára, amely nincs összhangban az Egyezmény rendelkezéseivel, az illető Állam belső jogszabályaiban biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül az ügyet annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé terjesztheti, amelyikben belföldi illetőségű, vagy ha ügyére a 24. Cikk 1. bekezdése vonatkozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban nem lévő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítéstől számított három éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást alkalmazni kell, bármilyen határidőket írnak is elő a Szerződő Államok belső jogszabályai.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kételyeket kölcsönös egyetértéssel megoldják. Tanácskozhatnak továbbá

egymással annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással, beleértve egy közös bizottságot, amely belőlük vagy meghatalmazottaikból áll, azzal a céllal, hogy megállapodást érjenek el az előző bekezdések értelmében.

26. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást az Egyezmény vagy a Szerződő Államok belső jogszabályai rendelkezéseinek végrehajtásához szükséges információkról a Szerződő Államok, illetve helyi hatóságaik által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozóan, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. és a 2. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak az így kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az első mondatban említett adók megállapításával vagy beszedésével, azok tekintetében az érvényesítéssel vagy a büntülődéssel vagy az azokkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatást nyilvánosságra hozhatják.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők oly módon, mintha valamelyik Szerződő Állam illetékes hatóságát köteleznék:

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedések hozatalára;

b) olyan információ átadására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy a közigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c) olyan információ átadására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, szakmai eljárást vagy olyan információt fedne fel, amely a közrendbe (ordre public) ütközne.

27. Cikk

Diplomáciai testületek tagjai és konzuli tisztségviselők

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai testületek tagjait vagy a konzuli tisztségviselőket a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK MEGAKADÁLYOZÁSA (fő célt teszt rendelkezések)

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelem-, illetve vagyonelemek esetében, amelyekről – az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével – megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelne a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

28. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Államok értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeiknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben hivatkozott későbbi értesítés napján lép hatályba és rendelkezéseit alkalmazni kell mindkét Szerződő Államban:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

b) az egyéb jövedelemadók és vagyoadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adózási évben kivethető adókra.

29. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam felmondhatja, diplomáciai úton írásbeli felmondási értesítést átadva, legalább hat hónappal bármely naptári évet azt megelőzően, hogy az Egyezmény hatálybalépésétől öt év eltelt. Ebben az esetben az Egyezmény mindkét Szerződő Államban hatályát veszti:

a) a forrásnál levont adók tekintetében arra a jövedelemre, amely az értesítés adásának évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy az után keletkezett;

b) az egyéb jövedelem- és vagyoadók tekintetében olyan adókra, amelyek az értesítés adásának évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy az után kezdődő adózási évre vethetők ki.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban, Rigában, 2004. május 14. napján, magyar, lett és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. Bármilyen értelmezési eltérés esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó.

(Aláírások)

JEGYZŐKÖNYV

A Magyar Köztársaság és a Lett Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyoadók területén megkötött Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) aláírásával egyidejűleg az aláírók megállapodtak a következő rendelkezésekben, amelyek az Egyezmény szerves részét képezik.

1. A 4. Cikk 3. bekezdésére vonatkozólag:

Amennyiben egy nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű és a Szerződő Államok illetékes hatóságai egyeztető eljárással törekednek helyzetét meghatározni, tekintettel kell lenniük az olyan tényezőkre, mint a tényleges üzletvezetés helye, a bejegyzés vagy a létrehozás helye és egyéb releváns tényezőkre.

2. A 6. és a 13. Cikkre vonatkozólag:

Megállapítást nyer, hogy minden jövedelem és nyereség, amely az egyik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyon elidegenítéséből származik ebben az Államban adóztatható, összhangban az Egyezmény 13. Cikkének rendelkezéseivel.

3. A 12. Cikkre vonatkozólag:

Ha bármely kettős adóztatás elkerüléséről szóló, ezen Egyezmény aláírását követően aláírt Egyezményben, amelyet Lettország és egy olyan harmadik ország írt alá, amely ezen Egyezmény aláírásának időpontjában a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetnek tagja, Lettország beleegyezik a jogdíjra vonatkozó olyan meghatározásba, amely kizárja a jogdíjból a 3. bekezdésben hivatkozott bármilyen jogokat vagy egyéb tulajdont, vagy a Lettországban keletkezett jogdíjnak a lett jogdíjadó alóli mentesítésébe vagy a 2. bekezdésben előírányozottnál alacsonyabb adómértékbe, az ilyen meghatározás, mentesítés vagy alacsonyabb mérték automatikusan alkalmazásra kerül ebben az Egyezményben, mintha a 3. vagy 2. bekezdésben ki lennének kötve, fel lennének sorolva attól a naptól számított hatállyal, amilyen annak az Egyezménynek vagy ennek az Egyezménynek a rendelkezései, amelyik a későbbi, hatályossá válnak.

4. Megállapítást nyer, hogy az Egyezmény rendelkezései nem értelmezhetők úgy, mint amelyek korlátoznák a Szerződő Állam jogát abban, hogy kiterjessze törvényhozását az adóztatás elkerülésének vagy kijátszásának megakadályozására, kivéve ha az ilyen törvényhozás azt eredményezi, hogy az adózás nincs összhangban az Egyezmény általános elveivel.

Készült két példányban, Rigában, 2004. május 14. napján, magyar, lett és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. Bármilyen értelmezési eltérés esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó.